

تعیین وراثت پذیری و تأثیر انتخاب برای صفت دیر سبز شدن در سه توده بومی پیاز

عماد شاه منصوری

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

قابلیت انبارداری پیاز خوراکی *Allium cepa* تحت تاثیر عوامل مختلفی نظیر عملیات زراعی، زمان برداشت، شرایط انبار و نهایتاً نوع رقم قرار می گیرد و باعث کاهش کیفیت مربوط به وزن، تندی، سفتی بافت و پوسیدگی می شود، اما مسبب اصلی کاهش بازار پسندی، سبز شدن سوخ های پیاز می باشد. با این حال در صورت بهینه بودن همه شرایط ذکر شده بایستی پتانسیل حساسیت یا مقاومت در جمعیت های مورد بررسی نیز موجود و مشخص باشد. طرح حاضر به منظور تحقیق در مورد محیطی یا ژنتیکی بودن و سودمندی انتخاب این صفت در پروژه های بهنژادی به عنوان یکی از مهمترین عوامل تأثیر گذار بر قابلیت انبارداری سه توده پراهمیت پیاز خوراکی (درجه اصفهان ، سفید کاشان و سفید قمی) طی سال های ۸۴ و ۸۵ در مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان اجرا گشت . به این منظور طی یک نسل انتخاب نمودن و بذر گیری جداگانه از سوخ های مقاوم به سبز شدن ، سوخ های حساس به سبز شدن و سوخ های شاهد (جمعیت بدون انتخاب) و با بررسی و مقایسه صفات مربوط به انبار داری در سال بعد (در قالب طرح تکراردار) با استفاده از روش وراثت پذیری تحقق یافته ، قابلیت توارث صفت دیر سبز شدن در توده سفید کاشان ، درجه اصفهان و سفید قم به ترتیب ۱۵ ، ۶۸ و ۸۱ درصد برآورد گردید .